

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců JUDr. Marcely Sedmíkové a JUDr. Pavla Kumprechta ve věci žalobce: **V. M.**, nar. ..., bytem K. 553, T., zastoupen: JUDr. Radek Bechyně, advokát se sídlem Legerova 148, Kolín, proti žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje** se sídlem Pivovarské náměstí 1245, Hradec Králové, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15.1.2015, č.j. 1973/DS/2015/GL, **t a k t o :**

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Napadené rozhodnutí

Předmětem žaloby učinil žalobce rozhodnutí označené v záhlaví, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Trutnov, správní odbor – oddělení dopravně správních agend (dále „správní orgán I. stupně“), ze dne 29.9.2014, čj. 2014/3720/SPR/POZ/NA, jímž byly zamítnuty žalobcovy námitky ze dne 14.5.2014. Ty mířily do oznámení správního orgánu I. stupně, který žalobci přípisem ze dne 25.4.2014, s odkazem na ust. § 124 odst. 5 písm. k) zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon o silničním provozu“), oznámil, že ke dni 22.4.2014 dosáhl celkového počtu 12 bodů v bodovém hodnocení řidičů. V souladu

s ust. § 123c odst. 3 téhož zákona byl žalobce vyzván k odevzdání řidičského průkazu, neboť pozbyl řidičského oprávnění.

II. Žalobní námitky

Ve včasné žalobě uplatnil žalobce tři obecně formulované námitky. Žalovanému vytýkal, že porušil právo žalobce na spravedlivý proces, neboť a) nebyl správním orgánem I. stupně vyzván k řádnému doplnění odvolání. Dále za b) žalovaný řádně nereflektoval na odvolací důvody, nezabýval se žalobcem předloženými důkazy, konkrétně rozhodnutím Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24.4.2014, č.j. MSK 49924/2014, a dalšími připojenými rozhodnutími téhož správního orgánu, včetně odkazu na rozhodnutí Městského úřadu Písek (všechna odkazovaná rozhodnutí jsou v žalobě řádně označena). Jednalo se o rozhodnutí v prakticky shodných věcech, přičemž zmiňované správní orgány posuzovaly i jednotlivé podklady (rozhodnutí vydaná v blokových řízeních) z toho hlediska, zda-li mohou být způsobilým podkladem pro provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Z hlediska právní jistoty považoval za nemyslitelné, aby tytéž správní orgány v jiné místní působnosti postupovaly a rozhodovaly způsobem odlišným. Konečně za c) žalobce napadl jednotlivé podklady, ze kterých správní orgány vycházely, přičemž je označil jako nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Odkázal na kopie připojených rozhodnutí v blokových řízeních (opět v žalobě identifikována sérií a číslem bloku), která nesplňovala dle Nejvyššího správního soudu dostatečnou individualizaci skutku. Nejednalo se však o rozhodnutí, která by se konkrétně dotýkala osoby žalobce event. měla přímou souvislost s projednávanou žalobou. K tomuto bodu následně ještě rozvedl, nicméně toliko v rovině obecně-teoretické, za jakých okolností není pokutový blok způsobilým podkladem pro záznam bodů. Poukázal na situace, kdy z rozhodnutí není patrné, jakého jednání se měl přestupce dopustit, upozornil na nepřipustnost použití zkratk, ze kterých nelze dostatečným způsobem seznat vytýkané jednání (např. nestačí uvést pouze „rychlost, R, RJ, nepřipoután BP, pásy, telefonování za jízdy“ apod.). Rovněž musí být z rozhodnutí jasně seznatelné, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít, údaje musí být čitelné, srozumitelné a přehledné. V tomto směru odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28.8.2014, č.j. 4As 127/2014. Z vytýkaných důvodů požadoval napadené rozhodnutí žalovaného zrušit a věc mu vrátit k dalšímu řízení včetně povinnosti zavázat jej k náhradě nákladů řízení.

Již na počátku odůvodnění tohoto rozhodnutí považuje krajský soud, v souvislosti s uvedeným obsahem žaloby, za nezbytné zmínit skutečnosti, které jsou mu známy z jeho úřední činnosti. U nadepsaného soudu je pod sp.zn. 30A 27/2015 vedeno řízení o žalobě, ve kterém je jiný žalobce zastupován v řízení před soudem stejným advokátem, kterým je JUDr. Radek Bechyně. Ačkoli se jedná o odlišné osoby na straně žalobců, tak je v obou těchto případech průběh řízení před správními orgány, včetně obsahu předkládaných podání (námitky, podněty dle § 94 správního řádu, odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně apod.) naprosto identický, obecný a bez jakékoli zřejmé souvislosti s osobami jednotlivých žalobců.

V těchto dvou uvedených sporech, a ještě ve sporu vedeném pod sp.zn. 28A 4/2015, kdy rovněž zastupuje žalobce uvedený advokát, byl spolu se žalobou krajskému soudu podán shodně také návrh na přiznání odkladného účinku. Ve věci této (míněna sp. zn. 30A 16/2015), a ve věci vedené pod sp.zn. 30 27/2015, krajský

soud návrhu vyhověl a podaným žalobám odkladný účinek přiznal. Učinil tak proto, že se mu odůvodnění žádostí na první pohled jevílo přesvědčivé, logické a dostatečně individualizující a objasňující důvody, které se jevíly tak, že se vztahují k té které konkrétní osobě žalobce. Nabyl zpočátku přesvědčení, že zástupce žalobců argumentuje výlučně k situaci, která se týká jednotlivých žalobců, zachycuje a popisuje jejich konkrétní problémy a mimořádnost „shluku“ objektivních okolností, které následně vedly krajský soud k závěru, že je namístě „prolomit“ právní moc rozhodnutí správního orgánu do té doby, nežli bude soudem vydáno meritorní rozhodnutí ve věci.

S totožnou argumentací se soud setkal rovněž ve zmíněné věci vedené pod sp. zn. 28A 4/2015, kdy již nemohl pominout zcela zjevnou a opakující se „unifikaci“ a obecnost jednotlivých podání. Krajský soud totiž zpočátku vůbec nepředpokládal, že zástupce žalobců zvolí v zásadě jakési „formulářové“ a „typizované“ odůvodnění žádosti o přiznání odkladného účinku žalobě, které zjevně hodlá používat ve všech soudních sporech, v nichž mu žalobci udělili plnou moc k zastupování. Následně proto krajskému soudu neušlo, že stejnou taktiku uplatnil zástupce žalobců rovněž v samotných žalobách, jejich odůvodnění a argumentaci. V dnešní překotné, a technickými možnostmi ovládané době, krajský soud nebrojí proti tomu, aby bylo možno využívat dílčí pasáže textu, které již byly v minulosti vytvořeny, pokud se posuzované věci co do „základu“ v zásadě shodují, pročez by pisatel obdobnými, či leckdy téměř shodnými slovy, znovu přepisoval již jednou vyřčené a zaznamenané. Nelze ovšem bez dalšího vytvořit jakýsi obecný formulář žádosti a následně žaloby, na základě které se konkrétní osoba domáhá ochrany svých práv, přičemž není ani v nejmenším možno seznat dílčí prvky individualizace jednotlivých případů, vyjma identifikace osob žalobců, ačkoli je z rozhodovací praxe krajských soudů a Nejvyššího správního soudu známo, že jasně formulované žalobní body vytyčují jednoznačný rámec požadovaného soudního přezkumu.

Samozřejmě takovouto žalobu podat pochopitelně lze, nicméně zmíněný přístup svědčí o míře korektnosti a profesionality postupu některých advokátů.

III. Vyjádření žalovaného

V souladu s ust. § 74 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s.ř.s.“), vyzval krajský soud žalovaného, aby se k podané vyjádřil. Ten ve stanovisku ze dne 25.3.2015, v části II., podrobně zopakoval obsah podané žaloby. V části III. zdůraznil, že z podkladů obsažených ve správním spise bez jakýchkoli pochybností vyplývá, že žalobce oznámené přestupky spáchal jednáním zařazeným do bodového hodnocení, v důsledku čehož mu byly v registru řidičů zaznamenány body v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu. Jednotlivé pokutové bloky byly řádně vyplněny, obsahovaly veškeré nezbytné náležitosti vyžadované zákonem proto, aby mohly být způsobilým podkladem pro záznam do registru řidičů. V tomto směru odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16.5.2013, č.j. 4As 8/2013-27, případně na rozsudek ze dne 28.8.2014, č.j. 4As 127/2014-39. Jednotlivé podklady dostatečným způsobem osvědčují, jakého přestupku, kdy a jakého porušení zákona o silničním provozu se žalobce dopustil, a jaký počet bodů mu byl za konkrétní přestupková jednání zaznamenán. Správní orgán I. stupně při rozhodování vycházel z dostatečně zjištěného skutkového stavu. Žalovaný proto trval na zamítnutí žaloby.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního a to v souladu s ust. § 75 s.ř.s. O podané žalobě rozhodl bez nařízení jednání a to v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s., za prezumovaného souhlasu obou účastníků.

IV. Obsah správního spisu

Z obsahu správního spisu soud zjistil, že žalobce podal dne 14.5.2014 námitky do oznámení správního orgánu I. stupně, které cílily proti provedenému záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Uvedl, že **vznáší námitky proti veškerým záznamům**, zejména pak proti tomu, kterým bylo dosaženo 12 bodů. Zavázal se, že do 20 pracovních dnů doloží správnímu orgánu I. stupně kopie vypracovaných podnětů k přezkumnému řízení - míněno zjevně řízení dle § 94 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále „správní řád“).

Správní orgán I. stupně si obstaral výpis z bodového hodnocení řidiče, z něhož vyplynulo, že žalobce dosáhl 12 bodů na základě těchto přestupků: 1) ze dne 13.5.2012 za přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4. zákona o silničním provozu, o němž bylo rozhodnuto Příkazem ze dne 2.7.2012, který nabyl právní moci dne 28.7.2012, a za který mu byly odečteny 2 body; 2) ze dne 28.8.2012 (pokuta uhrazena dne 4.10.2012) za přestupek § 125c odst. 1 písm. f) bod 3. zákona o silničním provozu s odpočtem 3 bodů; 3) ze dne 7.8.2013 za přestupek dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu s odpočtem 3 bodů; 4) ze dne 21.8.2013 za přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4. téhož zákona s odpočtem 2 bodů a za 5) ze dne 22.4.2014 za přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3. téhož zákona s odpočtem 3 bodů.

Správní orgán si vyžádal oznámení o uložení pokut v blokových řízeních, která se týkala výše specifikovaných přestupků, rovněž si obstaral kopie jednotlivých pokutových bloků a kopii rozhodnutí o vydaném Příkazu ze dne 2.7.2012.

Jak již výše uvedeno, žalobce se v podaných námitkách ze dne 14.5.2014 výslovně zavázal předložit správnímu orgánu I. stupně kopie vypracovaných podnětů k přezkumnému řízení, nicméně tak až do dne 20.6.2014 neučinil. Správní orgán I. stupně tedy žalobce vyzval k seznámení se s podklady pro rozhodnutí a předložení stanoviska, k čemuž mu uložil lhůtu.

Žalobce na výzvu reagoval předložením kopie podnětu ze dne 25.6.2014 k přezkumnému řízení v souladu s ust. § 94 správního řádu, který adresoval Policii České republiky, Krajskému ředitelství policie Královéhradeckého kraje. Podnět se vztahoval k přestupku ze dne 22.4.2014 (v podnětu nesprávně uvedeno 22.2.2044), v důsledku kterého žalobce dosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče. Že se zcela nepochybně jednalo o přestupek ze dne 22.4.2014 lze dovodit odkazem na identifikaci pokutového bloku, kdy žalobce doplnil číslo a sérii pokutového bloku (série FC2013 C1543828), jehož kopie je založena na čl. 25 správního spisu.

Správní orgán I. stupně přerušil řízení usnesením ze dne 14.7.2014, s tím, že vyčká výsledku rozhodnutí o žalobcem podaném podnětu. Ze sdělení Krajského ředitelství policie Královéhradecké kraje ze dne 3.9.2014 vyplynulo, že podnět,

vztahující se k přestupku ze dne 22.4.2014, byl shledán nedůvodným, a proto je uložená bloková pokuta platná.

Žalobce tak byl prostřednictvím svého advokáta opět vyzván k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu. Výzva byla dodána do datové schránky zástupce žalobce, kam se přihlásila oprávněná osoba, a proto byla doručena řádně.

Na výzvu zareagoval zástupce žalobce předložením kopie dalšího podnětu k přezkumnému řízení, který se nicméně svým obsahem zcela shodoval s již předloženým podnětem ze dne 25.6.2014 (uvedeno totožné datum, též série pokutového bloku, shodná výše pokuty a rovněž tak stejná chyba v označení data spáchání přestupku). Jelikož byl žalobce řádně zastoupen advokátem, kterému byla doručena již zmiňovaná výzva, jejímž výsledkem byla popsána reakce, nepovažoval správní orgán I. stupně za nezbytné poskytovat právně vzdělané osobě další poučení a pomoc, a proto dne 29.9.2014 o žalobcem uplatněných námitkách rozhodl tak, že námitky jako nedůvodné zamítl, a provedený záznam 12 bodů v registru řidičů ke dni 22.4.2014, s odkazem na § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu, potvrdil.

Ve velmi podrobném odůvodnění zaznamenal důkazy, ze kterých při rozhodování vycházel (oznámení o uložení blokových pokut, jednotlivé pokutové bloky, rozhodnutí o Příkazu, výpis z bodového hodnocení řidiče včetně výsledku žalobcovy žádosti o podaném podnětu). Neopomněl zdůraznit, že ačkoli žalobce v podaných námitkách inzeroval, že předloží podněty dle § 94 správního řádu do všech pravomocných a vykonatelných rozhodnutí o jím spáchaných přestupcích, fakticky tak učinil toliko ve věci přestupku ze dne 22.4.2014. Správní orgán se následně věnoval rozboru obsahu jednotlivých pokutových bloků z hlediska naplnění zákonných požadavků (§ 84 odst. 1 a § 85 zákona o přestupcích), aby mohly být shledány způsobilými podklady pro záznam do registru řidičů, včetně správnosti zaznamenaného počtu odečtených bodů. Odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu vztahující se k této problematice, konkrétně na rozhodnutí ze dne 29.12.2010, č.j. 8As 68/2010-81, na rozhodnutí ze dne 23.9.2011, č.j. 8As 69/2011-40, a na rozhodnutí ze dne 4.9.2012, č.j. 7As 94/2012. Žádná zásadní pochybení ve vystavených pokutových blocích neshledal, stejně tak jako u pravomocného Příkazu ze dne 2.7.2012, kdy mohl v zásadě toliko ověřit, zda-li nabyl právní moci.

Následně podané blanketní odvolání doplnil žalobce k výzvě správního orgánu I. stupně formalizovaným podáním, které, jak již výše krajský soud zmínil, je obsahově zcela identické s odvoláním ve věci vedené pod sp. zn. 30A 27/2015, vyjma označení rozhodnutí správního orgánu I. stupně, a pochopitelně je rovněž uvedena jiná osoba žalobce. Lze říci, že se jedná o kompilaci obecných námitek a teoretických úvah o tom, jak mělo být v řízení postupováno, jaké náležitosti musí splňovat pokutové bloky, aby mohly být způsobilým podkladem pro záznam do registru řidičů. Také obsahuje odkaz na rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24.4.2014, č.j. MSK 49928/2014, z něhož vyplývá, jaké podklady považoval tento konkrétní orgán za nezpůsobilé pro záznam do registru řidičů, včetně výhrady, že postupem správního orgánu I. stupně byl porušen princip předvídatelnosti, tedy právní jistoty. Dle žalobce nebyly řádně vyhodnoceny jím podané podněty, správní orgán ve svém rozhodnutí nenaplnil požadavky pro řádný zápis právních norem (míněno střídání zkratk vztahujících se k zákonu o

silničním provozu, apod.). Rozhodnutí označil za nepřesvědčivé a nepřezkoumatelné. Výsledkem odvolacího řízení je rozhodnutí žalovaného, které je předmětem projednávané žaloby.

V. Právní úprava a hodnocení věci krajským soudem

Krajský soud tak považuje za zcela odpovídající situaci, když jeho následné hodnocení bude plně v intencích jeho závěrů ve věci sp. zn. 30A 27/2015. Předně je namístě odkázat, že podle § 75 odst. 2 s.ř.s., soud přezkouvává napadené výroky žalovaného rozhodnutí v mezích žalobních bodů. Rozsah přezkumu žalobou napadeného správního rozhodnutí je ve správním soudnictví vymezen žalobními body, jimiž žalobce konkretizuje svá tvrzení ve vztahu k namítanému porušení zákona. Z tohoto důvodu obsah a kvalita žaloby v podstatě předurčuje obsah a kvalitu rozhodnutí soudu (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23.6.2005, č.j. 7Afs 104/2004-54, event. rozsudek téhož soudu ze dne 18.7.2013, č.j. 9Afs 35/2012-42).

Jestliže žalobce vytkne napadenému správnímu rozhodnutí vady jen v obecné rovině, aniž by poukázal na zcela konkrétní skutečnosti, v nichž spatřuje pochybení, je zcela dostatečné, pokud se k takto obecným námitkám vyjádří krajský soud rovněž jen v obecné rovině. Soud není povinen ani oprávněn za jeho osobu domýšlet, jakými konkrétními kroky mělo dojít k porušení jím namítaných zákonných ustanovení, či z jakých konkrétních důvodů pokládá tento žalované rozhodnutí za nesrozumitelné a nedostatečně odůvodněné, apod. V tomto ohledu soud poukazuje na rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24.8.2010, č.j. 4As 3/2008-78, v němž je mimo jiné uvedeno: „*Smyslem uvedení žalobních bodů (§ 71 odst. 1 písm. d) s.ř.s.) je jednoznačné ustanovení rámce požadovaného soudního přezkumu ve lhůtě zákonem stanovené k podání žaloby. Zákonný požadavek je proto naplněn i jen zcela obecným a stručným, nicméně srozumitelným a jednoznačným, vymezením skutkových a právních důvodů tvrzené nezákonnosti nebo procesních vad správního aktu tak, aby bylo zřejmé, v jaké části a z jakých hledisek se má soud věcí zabývat...míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod, byť i vyhovující, obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto namístě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta.*“

Ke shora uvedenému krajský soud konkretizuje, že od samého počátku řízení vedeného před správními orgány, žalobce, ač zastoupen advokátem, uplatňoval námitky výlučně v rovině obecné, bez jakékoli jasné a přímé souvislosti s jeho osobou. Podaný podnět dle § 94 správního řádu, který se vztahoval k přestupku spáchanému dne 22.4.2014, byl shledán nedůvodným, přičemž i tato skutečnost byla v rozhodnutí žalovaného zmíněna.

U vědomí shora uvedeného pak přistoupil krajský soud k posouzení důvodnosti podané žaloby. Pro dané řízení je zásadní otázkou rozsah přezkumu záznamu v registru řidičů v řízení o námitkách podle ust. § 123f zákona o silničním provozu. Podle tohoto ustanovení, nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů

v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče. Shledá-li naopak příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.

Rozsah řízení o námitkách vymezil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6.8.2009, č. j. 9As 96/2008-44, dostupný na www.nssoud.cz, na jehož závěry se žalovaný mimo jiné odkazoval, takto: „*Správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci).*“

V řízení o námitkách tedy správní orgán posuzuje, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku atd. Tomu pak logicky odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. V důsledku toho tedy ověří, zda oznámení, které bylo podkladem pro záznam bodů v registru řidičů, plně odpovídá skutečnostem uvedeným v rozhodnutí nebo v dokladu o blokové pokutě (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11.11.2011, č.j. 5As 76/2010 – 59, www.nssoud.cz).

Krajský soud může žalobci přisvědčit co do jeho obecné námitky, že je povinností orgánů veřejné moci svá rozhodnutí řádně odůvodnit, nicméně tuto povinnost nelze interpretovat jako požadavek detailní odpovědi na každou námitku. Povinnost posoudit všechny žalobní námitky neznamená, že krajský soud je povinen reagovat na každou dílčí argumentaci a tu obsáhle vyvrátit, když jeho úkolem je vypořádat se s obsahem a smyslem žalobní argumentace (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3.4.2014, č.j. 7As 126/2013-19).

Pokutový blok je svou povahou správním aktem, který závazně deklaruje, že určitá osoba se dopustila konkrétního, individuálně popsání, jednání, jež naplnilo znaky přestupku, a konstituuje jeho povinnost zaplatit pokutu. Obsahové náležitosti pokutového bloku proto vyplývají zejména z povahy blokového řízení, jak je upravuje zákon o přestupcích, zejména v ust. § 84 a § 85. Tomu odpovídá i závěr obsažený v usnesení Nejvyššího soudu ze dne 12.4.2011, sp.zn. 21Cdo 776/2000, na které odkazuje stěžovatel, a podle kterého rozhodnutí vydané v blokovém řízení musí, aby se jednalo o vykonatelné správní rozhodnutí, obsahovat náležitosti, které jsou uvedeny v ustanovení § 85 odst. 4 věty druhé zákona o přestupcích, a další údaje,

jak vyplývají z použití bloku k ukládání pokut, vydaného podle ustanovení § 85 odst. 1 tohoto zákona.

Žalobce ani v řízení před správními orgány, stejně tak ani v žalobě samotné, nekonkretizoval skutečnosti, které by měly zpochybnit správnost obsahových a zákonem vyžadovaných náležitostí pokutového bloku. Na jednotlivých pokutových blocích, jejichž kopie jsou součástí správního spisu, je vždy uvedeno jméno přestupce, identifikace jeho osoby provedená dle občanského a řidičského průkazu, státní poznávací značka motorového vozidla, popis přestupkového jednání včetně místa, dne a hodiny jeho spáchání, odkaz na konkrétní porušení zákona o přestupcích včetně specifikace přestupku dle téhož zákona. Oprávněná úřední osoba je na jednotlivých blocích identifikována rovněž zákonem požadovaným způsobem, je připojeno úřední razítko a její podpis. Konečně je řádně uvedena výše uložené pokuty a ve všech případech podpis přestupce, přičemž v řízení před správními orgány, a následně ani v podané žalobě, žalobce nenamítal, že by vozidlo v době spáchání přestupků neřídil, stejně tak nezpochybňoval své podpisy na pokutových blocích.

Pokutové bloky ze dne 7.8.2013 a 21.8.2013 shledal krajský soud bez jakýchkoli závad. Dílčí výhrady by mohl mít krajský soud k pokutovým blokům vystaveným dne 28.8.2012 a 22.4.2014. V případě přestupku spáchaného dne 28.8.2012 absentuje slovní popis přestupkového jednání, nicméně ostatní náležitosti pokutového bloku požadavkům zákona odpovídají. Z předloženého bloku lze zjistit, že se žalobce dopustil jednání v rozporu s § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, čímž spáchal přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3. téhož zákona. Na pokutovém bloku je jasná identifikace osoby přestupce datem narození a občanským průkazem, je zaznamenána státní poznávací značky a typ vozidla, identifikace úřední osoby a je připojen vlastnoruční podpis žalobce. Je na něm rovněž uvedeno, že ke spáchání přestupku došlo ve Skalici (tedy v obci), a je připojen údaj „R 50/84/81 km/h“. S přihlédnutím k dalším řádně vyplněným náležitostem tohoto pokutového bloku je vyloučeno, aby nemohl být považován za způsobilý podklad pro záznam do registru řidičů, neboť záměna za jiné přestupkové jednání je vyloučena logickým výkladem obsahu tohoto pokutového bloku, byť zkratka „R“ není obvyklou zkratkou pro rychlost. Je zcela zjevné, že žalobce při jízdě v obci, kde byla povolena maximální rychlost 50 km/h, jel rychlostí 81 km/h (při zohlednění tolerance – 3 km/h), tedy překročil rychlost vozidla v obci o více než 20 km/h, a proto se dopustil přestupku, za který mu byla uložena bloková pokuta.

Obdobně je tomu u přestupku spáchaného dne 22.4.2014, kdy se žalobce dopustil zcela shodného přestupkového jednání. I v případě tohoto pokutového bloku jsou na něm zachyceny veškeré náležitosti, které znemožňují, aby nastaly jakékoli pochybnosti v tom směru, kdy, kde, jaká osoba a jaký přestupek spáchala. Obsah pokutového bloku tak vylučuje možnost, aby mohl být žalobce za totéž jednání postižen dvakrát. V tomto případě je navíc přestupkové jednání popsáno rovněž slovy „jízda v obci 50/75/72“, kdy s odkazem na ust. § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 3. téhož zákona, nelze mít pochybnosti, jakého přestupku se žalobce dopustil.

K této otázce lze uzavřít, že všechny předmětné pokutové bloky považoval krajský soud, ve shodě se žalovaným, za způsobilý podklad pro záznam do registru řidičů, včetně správného záznamu bodů u jednotlivých přestupků v souladu s přílohou zákona o silničním provozu, v níž je uveden přehled jednání spočívajících v porušení vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích a počet bodů za tato jednání.

Spatřoval-li žalobce další porušení svých práv v tom, že nebyl řádným způsobem vyzván k odstranění vad podaného odvolání (viz část. II, písm. b) podané žaloby), pak lze jen odkázat na zcela standardní postup správního orgánu I. stupně. Jím vydané rozhodnutí ze dne 29.9.2014 bylo napadeno blanketním odvoláním doručeným dne 22.10.2014, přičemž již s datem 23.10.2014 vypravil správní orgán I. stupně zástupci žalobce řádnou výzvu k odstranění vad podání.

Pokud žalobce doložil k odvolání, a následně rovněž k žalobě, kopie rozhodnutí správních orgánů I. stupně, event. orgánů odvolacích, které se týkaly výsledků námitkových řízení ve vztahu k jiným osobám, pak krajský soud poznamenává, že je to právě individualizace a jasná specifikace námitek ze strany osoby žalobce, která vede správní orgány, a posléze rovněž soud, k povinnosti na konkrétní námitky a výhrady jasně a konkrétně reagovat. Nejsou-li námitky dostatečným způsobem specifikovány, pak postačí, jak již výše odkazováno, vypořádat se s obecnými námitkami způsobem, u kterého nejsou pochybnosti, že v obecné rovině správní orgány napadené rozhodnutí přezkoumaly. Krajský soud považoval rozhodnutí žalovaného za srozumitelné, řádně odůvodněné, kdy závěry v něm uvedené odpovídají obsahu správního spisu, resp. vlastně celému způsobu vystupování žalobce před správními orgány.

Žalovaný se v rozhodnutí, které je předmětem přezkumného řízení, vypořádal s obecnými odvolacími námitkami žalobce způsobem zcela dostatečným, srozumitelným a plně odpovídajícím obsahové nekonkrétnosti podaného odvolání. V rozhodnutí zaznamenal jednotlivá zkrácená přestupková řízení v minulosti se žalobcem vedená, popsal obsah záznamů na pokutových blocích, ověřil, že tyto odpovídají požadavkům být způsobilým podkladem pro záznam v registru řidičů. Obecné námitky žalobce bez konkretizace toho, jakým způsobem a v jakém smyslu je z jeho strany spatřován rozpor s právními předpisy, nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, které jeho vydání předcházelo, nemohly být způsobilé zpochybnit správnost závěrů napadeného rozhodnutí. Ten své úvahy navíc podpořil odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu, která se týká dané problematiky (konkrétně rozsudek ze dne 6.8.2009, č.j. 9As 96/2008-44, rozsudek ze dne 30.7.2013, č.j. 4As 76/2013-21, či rozsudek ze dne 16.5.2013, č.j. 4As 8/2013-27, dostupné na www.nssoud.cz).

S ohledem na shora uvedené krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s.

VI. Náklady řízení

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný náhradu nákladů nenárokoval.

P o u ě n í :

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Hradci Králové dne 30. července 2015

JUDr. Jan Rutsch, v. r.
předseda senátu